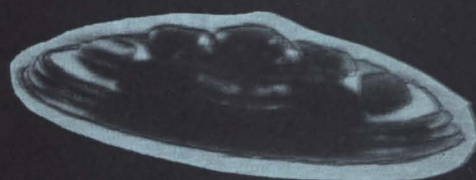

UFO-R APPORT

NR 3 -1974-ÅRGÅNG 2

UFO-RAPPORT

är en informations- och medlems-
tidning utgiven av NRCOFF - Nässjös
Rapport Central för Oidentifierade
Flygande Föremål - vilket är en
självständig arbetsgrupp ansluten
till Nässjö Ufologiska Sällskap.

*REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Borgny Tingstedt
Storgatan 55
570 40 Aneby

*I REDAKTIONEN:

Kerstin Karlsson
Lundstorps Hembygdsgård
575 00 Eksjö
tel: 0381/31019

Sven Johansson
Centralgatan 17
571 00 Nässjö
tel: 0380/10913

UFO-RAPPORT

utkommer med 4 nr per år. Tidning-
en distribueras endast till med-
lemmar i NRCOFF = prenumeranter.

*PRENUMERATION:

Prenumeration kan erhållas genom
inbetalande av kronor 10:- avse-
ende helår eller kronor 7:50 av-
seende halvår å postgironummer
88 31 76-0 vilket Borgny Tingstedt
står för.

*EFTERTRYCKhelt eller delvis är
endast tillåtet då källa anges.

*ANNONSPRISER:

Helsida 150:-, halvsida 90:-,
kvartssida 60:-, samt småannon-
ser 5:- per cm, men minst 20:-.

*OMSLAGSFOTO:

Jorden sedd från Apollo 10, som
fotograferade jorduppgången 1969.

INNEHÅLL

VAR I HJÄRNAN FINNS DET VI VET? OCH HUR REGISTRERAS DET FÖR LIVSTID?..2	2
FÖRELÄSNING OM FLYGANDE TEFAT.....6	6
RYMDSPANING.....6	6
PROJEKT UFO RAPPORTERINGS- OCH DATASYSTEM = FIASKO?.....7	7
UFO-SVERIGES RIKSMÖTE.....9	9
NYA UFO-FÖRENINGAR.....9	9
VISITORS FROM OTHER PLANETS.....10	10
UFO-NYTT VÄRLDEN RUNT.....12	12
FENOMEN ÖVER VÄSE.....12	12
UFO SÅGS I KALMAR.....12	12
UFO SETT ÖVER KARLSHAMN.....13	13
TIO HAR SETT LJUSFENOMENEN.....13	13
'JAG ÅKTE MED RYMDFOLKET'.....13	13
FLYGANDE TEFAT I HOVSLÄTT.....14	14
HIMLAFENOMEN SÅGS I GNOSJÖ.....14	14
MYSTISKT HIMLAFENOMEN VID KARLSKRONA.....15	15
UFO ÖVER KUNGSÖR.....15	15
VAD FLÖG GENOM LUFTEN?.....15	15
TEFATSLANDNING.....15	15
UFO SETT ÖVER VESTFYN.....16	16
TELEMETERSKIVA SVEPTE FÖRBI TRAKTORN.....17	17
'FLAP' ÖVER FRANKRIKE.....17	17
ASTRONOMI DEL 4.....18	18
BOKNYTT.....20	20

Var i hjärnan finns det vi vet? Och hur registreras det för livstid?

av Hans Lauritzen

Det är min avsikt att i denna artikel besvara dessa frågor så klart som möjligt. Jag ska nämna några av de nya resultaten från minnesforskningen, och med dem som bakgrund framlägga några synpunkter om vad framtiden kan ge oss.

Hjärnans uppbyggnad och aktivitet. Hjärnan består av storhjärnan, mellanhjärnan, lilla hjärnan, ryggmärgsförlängningen, samt en del körtlar, körtelliknande väv och enzymskapande väv. Härtill kommer blodådror, lymfådror, nervbanor och nervspetsar. Det skulle bli alltför omfattande att här gå in på alla de olika delarnas funktioner. Aktiviteten i varje enskild del blir påverkad av, och påverkar åter alla de andra delarna i hjärnan. Så t.ex. utsöndrar körtlarna hormoner eller hormonliknande material, som påverkar den biokemiska aktiviteten av varje enskild hjärncell. Grupper av hjärnceller kan sända elektriska impulser som påverkar de olika körtlarnas aktivitet. Nästan alla hjärnans delar är med om att påverka kroppen aktivitet.

Var och en av de många miljarderna hjärnceller kan vara sammansatt av tusentals organiska jättemolekyler, som återigen består av en mängd grundämnen. Grovt uppdelat har vi ytterst cellväggen, därefter protoplasman, och innerst de ärftliga generna, som består av deoxyribonukleinsyra, förkortat DNA. Dessa spiralformade jättemolekyler består av en mängd kärnunderenheter. Beroende av ordningsföljden av aktiva kärnunderenheter syntetiseras en ribonukleinsyremolekyl, kallad RNA. Denna s k budbringare RNA rör sig bort från generna mot en av de små kroppar som kallas ribosomer. Ribosomet

innehåller en "överförare" RNA, och här samlas aminosyror till protein. Varje aminosyremolekyl identifieras kemiskt och placeras på sin rätta plats genom fästandet till RNAet. Då den genetiska koden i alla cellers DNA hos en individ är lika, kunde man tro, att alla celler framställde samma slags protein. Men så är inte fallet. Allt avhängigt av vilken funktion cellerna har, framställer de olika proteiner, enzymer och hormoner. Bara en bestämd avgränsad del av kärnunderenheterna används, som innehåller just den biokemiska formel, vilken kan framställa det protein som är cellens speciella. Aktiverandet av de nödvändiga kärnunderenheterna och pacificeringen av resten regleras av många olika hormoner, vilka tränger direkt in i DNA-molekylen. Minnesforskarna har just under de senaste åren arbetat mycket intensivt med hjärncellernas ämnesomsättning sett från den synpunkten, att också vårt vetande och våra kunskaper på ett eller annat sätt blev inteograferat, uppbevarat och brukat efter ett system som liknade proteinframställningen i cellerna.

Under många år fanns en utbredd uppfattning, att hjärnan säkert fungerade efter ett system som i stora drag kunde jämföras med en elektronhjärnas funktion. Man drog mer eller mindre paralleller mellan hjärnans omedvetna och medvetna påverkan av andra organ, likaväl som tänkande och uppfattande. De hjärnfunktioner som här intresserar oss kan i stort sett uppdelas i två grupper, även om man inte kan dra någon skarp gräns mellan dem. Den första gruppen omfattar reaktioner i hjärnan som följd av påverkan från eller till andra organ. Den andra gruppen omfattar reaktioner i hjärnan, som man menar äger rum utan påverkan

från eller till andra organ. Denna uppdelning har gjorts bl a därför att den första gruppen är betydligt bättre utforskad, då sådana reaktioner kan undersökas genom djurförsök.

Upplysningar till och från hjärnan passerar genom nervbanornas celler som svaga elektriska impulser (ofta elektronpar). Nervcellerna kan vara mycket långa; då det elektriska impulsetna inte passerar direkt från en cell till en annan är långa celler ändamålsenliga. Likväl försvagas de elektriska impulserna nästan inte alls genom passagen av cellen. Det beror bl a på att nervbanorna kan vara omgivna av ett isolerande fettlager, samt att molekyllängderna mycket lätt polariseras genom jonsprång, så att de blir supraleddande. De elektriska impulserna når fram till bestämda hjärnceller, där de identifieras efter deras intensitet, frekvens och varaktighet.

Impulserna mellan de enskilda hjärncellerna överförs på biokemisk väg. När impulserna når en nervspets, skapas mycket snabbt en bestämd enzym som attraheras av en annan nervspets motsatta elektriska laddning, där en ny biokemisk reaktion sänder impulsen vidare.

Mellan de många miljarderna hjärnceller av högst olika funktioner äger ständigt rum ett överflöd av inbördes påverkan som reglerar alla funktioner. Detta sker naturligtvis automatiskt utanför vår medvetenhet, och när jag över huvud taget tar det med här, är det för att vi genom vår medvetenhet och våra handlingar hela tiden omedvetet påverkar fortplantningen av dessa impulser.

Och här kommer vi till den del av vårt vetande, som i bestämda situationer framkallar bestämda reflexer. Medan vi betraktar det som självfallet att alla medfödda reaktioner utgår från samma plats i hjärnan hos alla människor, så kan vi inte på förhand ta det för givet, att inlärd reaktioner finns på precis samma plats från människa till människa, bl a på grund av att många människor kan ha tilläg-

nat sig olika reflexer och reaktioner inför samma yttre påverkan. Här till kommer att storleken av erfaret material genom yttre påverkan också varierar. Om en viss inlärd reflex på en yttre påverkan medför en bestämd muskelrörelse, så utsänds impulsen till muskeln alltid via samma plats i hjärnan hos alla människor, medan däremot den igångsättande impulsen som svarar mot den förvärvade erfarenheten kan tänkas vara placerad på olika platser från individ till individ, allt beroende på det övriga erfarenhetsmaterialets placering vid den tid då erfarenheten gjordes. Vi kunde då anta, att det från inplacerad DNA, RNA eller proteiner produceras en bestämd enzym som just påverkar den del av hjärnan, som ger order till muskelreflexen. Genom några djurförsök har det visat sig, att den förvärvade erfarenheten kan vara placerad på flera ställen i hjärnan samtidigt.

Erinringar, vetande och kunskaper, som inte utövar någon direkt förbindelse genom nervbanor till andra organ, får värderas på ett annat sätt. Vetande och kunskaper tillförs huvudsakligen genom syn och hörsel. Genom synnerverna förs impulser fram till bakhuvudet, där de uppfattas av medvetenheten. Man anser sig ha lokaliserat ett område i centralhjärnan, vars funktion är avgörande för om man är medveten eller inte. Men man räknar ändå inte med, att det mottagna vetandet finns där.

Tänk en gång på alla de intryck du har fått genom hela ditt liv, alla de platser du har besökt, allt vad du har sett (läst) och hört. Var finns det, och hur är det bevarat? Hur ligger det grupperat? Efter upplevelsens tidpunkt eller efter dess art? Tidpunkten spelar till synes en viss roll, då de upplevelser man haft vid ett visst tillfälle kan minnas samtidigt, vare sig det rör sig om intryck genom syn, hörsel eller andra sinnen, som dock har kommit till hjärnan genom olika nervbanor, och som enligt ortodox uppfattning skulle vara inregistrerade på helt olika platser i hjärnan.

Minnesforskarna arbetar mycket med den hypotesen, att registrering av nya upplevelser och kunskaper är samtidigt med en mycket snabb produktion av högt specialiserade proteiner. Också dessa "minnesproteiner" måste framställas på grundval av den byggnadskod som RNA-molekylerna innehåller, vars sammansättning bestäms av de DNA-enheter som har aktiviserats av olika hormoner. Ja, men då bör det ju vara de hormonproducerande körtlarna, som registrerar alla intryck. Om detta skulle vara fallet, kan vi koncentrera oss på hypofysen, vilken framställer flera hormoner som påverkar nästan alla kroppens funktioner. Så t ex reglerar hypofyshormonet GH alla former av proteinämnes-sättning. Vetenskapen erkänner dock, att den på detta område endast arbetar med hypoteser.

Jag lovade att noggrant ange var i hjärnan det vi vet finns. Därför framlägger jag nu det antagandet, att allt vad vi vet finns i varenda hjärncells bioenergifält, som omger DNA-molekylerna, så länge cellerna är levande. Forskare i flera länder är av samma uppfattning. Snabbt växlande elektronimpulser ger cellkärnornas DNA-molekyler. Då DNA-molekylerna antas vara nästan supraleddande, skapar elektronimpulserna svaga magnetfält, vars vibrationer förblir i bioenergifältet som den inregistrerade kunskapen. Dessa bioenergifält påstås bestå av en energiform, vars egenskaper på flera områden liknar magnetismens, dock utan att vara polariserad.

Tidigare menade man att det inte kunde existera elektronimpulser med så olika frekvenser, som måste vara förutsättningen för ett elektromagnetiskt integrerande av intryck. Den snabba utvecklingen under senare år inom elektroniken har medfört, att man nu har så fina och känsliga oscillografer att man kan mäta de svaga elektromagnetiska svängningarna i hjärnan. Naturligtvis ska dessa inte förväxlas med de vanliga alfa-, beta-

och deltagarna, som bara är resultatet av hjärnans fysiologiska aktivitet. Det utsänds t ex från neutronerna svaga elektromagnetiska vågor, och man har kunnat mäta våglängder från några få centimeter upp till flera hundra kilometer. Det finns alltså möjlighet att inplacera ett oerhört stort antal magnetvibrationer i alla kombinationer.

I många länder har man den senaste tiden genomfört försök med råttor, varvid man har överfört några hjärnceller från en råtta till en annan. Den ena råtten tränades upp till att lära, att en viss ljussignal betydde mat. När den råtta som inte kände till ljussignalen fick inplanterat hjärnceller från den tränade råtten, så reagerade den plötsligt för ljussignalerna. Den visste nu gott, att ljussignalen betydde mat. Alla de många genomförda försöken har gett samma resultat.

Denna nya upptäckt ger fantastiska perspektiv. Många vetenskapsmän menar, att mekanismen till minnets bevarande är densamma hos alla levande väsen. Vem vill inte gärna haft blott några få hjärnceller från Newton, Einstein, Bohr eller andra mycket begåvade vetenskapsmän? Och tänk på allt vetande, som vi strävar efter att tillägna oss livet igenom, i skolor och genom kurser; det kunde vi kanske slippa nu? Man kunde bara få insatt några hjärnceller, och så vet man plötsligt alltsammans på en gång. Men för att något sådant någonsin ska kunna bli verklighet, krävs det att samma upplysning har samma vibration i hjärnan hos alla människor. De inbyggda vibrationerna skulle alltså inte vara tillfälligt utbyggda individuellt för varje människa, utan på ett eller annat sätt vara i noggran resonans med den speciella upplysning de representerar. Genom försök med råttor har det i varje fall visat sig, att ljus, ljud och andra intryck registreras lika i alla råttor, dvs med samma vibration, ty annars kunde ju inte detta bestämda vetande plötsligt förstås av de råttor

som inte själva hade lärt vad intrycken betydde. Vid dessa försök framkallas också en bestämd biokemisk process, som utverkar den inlärda reaktionen.

Som tidigare nämnts kan man med de nya finkänsliga oscillograferna registrera våglängder, intensiteter och varaktigheter av de elektriska impulser, som delvis är resultaten av intryck utifrån. Man kan då utsätta en person för alla möjliga olika påverkningar och därefter noggrant registrera våglängdet, intensiteter och varaktigheter hos de framkomna elektriska impulserna. Det är givet att det måste ta ganska lång tid, innan man har en noggrann registrering av alla de impulser, som svarar mot den kunskap man kunde tänka sig att tillföra en person. Impulserna kan nu införas direkt i hjärnan som en modulation av en bärvåg, vilken är i stånd att tränga direkt in i hjärnan som t ex infraröda vågor, radiovågor, ultraljud eller kanske ett magnetfält. Det skulle säkert vara effektivt att bestråla med flera olika modulerade bärvågor samtidigt. Om cellernas sk ETP-system (Elektron Transport Partikelsystem) påverkas så mycket, att det går en impuls av elektroner genom cellen, motsvarande den impuls som används vid bestrålningen, kan man anta att personen medvetet uppfattar den kunskap han får sig tillförd. Framkallas inte någon elektronimpuls, vill personen inte veta vad han lär, och han ska då först upptäcka det, när han står inför samma kunskap, som han då upptäcker att han redan vet. Ett omedvetet tillägnande av kunskaper skulle säkert vara mera effektivt än den nu använda "sleeplearning".

När vi verkligen effektivt tillägnar oss ett besvärligt material, lär vi naturligtvis inte de brukade orden utantill, men vi försöker att visualisera för oss de fenomen som beskrivs, så gott det nu kan låta sig göras, allt efter materialets natur. Samtidigt försöker vi förstå materialet, vilket vill säga, att vi blixtnabbt sammanställer det med våra övriga kunskaper. Det

sker delvis automatiskt, och på grund härav förstår vi materialet.

Utforskandet av såväl materien som människan själv har i dag nått så långt, att det kan vara oerhört svårt för de studerande att verkligen förstå meningen med en avhandling, innehållande det högsta specialvetande, skrivet av en vetenskapsman som är specialist på detta område. Därför bör man elektroniskt kunna inregistrera såväl innehållet som själva förståelsen av specialistavhandlingen. På vetenskapsmannen placeras flera känsliga elektroniska apparater, som uppfångar, förstärker och inregistrerar på magnetband de mycket olika elektromagnetiska vågor, som framkommer i vetenskapsmannens hjärna, när han genomgår avhandlingen i fråga, rad för rad, i det han både försöker visualisera innehållet för sig, samtidigt som han lägger ned hela sin förståelse av fenomenet i denna genomgång. När de studerande rad för rad, och deras hjärnor samtidigt blir bestrålade med alla de elektromagnetiska vågor som registrerats då specialisten gick igenom handlingen, då får de studerande samtidigt med läsningen tillförda de elektromagnetiska vågor, som gör det lättare för dem att verkligen förstå innehållet.

Jag har hittills bara omnämnt registreringen av elektromagnetiska vågor. Då några forskare anser att det under tänkande och förståelse sker en registrering i cellernas bioenergifält, skulle man då för att kunna överföra den fulla förståelsen av en avhandling, också kunna registrera och bestråla med bioenergifältens vibrationer. Då de som tidigare nämnts kan sammanliknas med en slags icke polariserad magnetism, kunde man tänka sig möjligheten av att registrera dessa vibrationer genom deras förmodade svaga kinetiska påverkan av den fysiska tredje universella kraften, nämligen de svaga växelverkningarna mellan atomparklarna. När vi en gång når dit, kan vi med säkerhet överföra den fulla förståelsen av en vetenskaplig avhandling direkt från en människa till en annan.

Långt högre utvecklade civilisa-

tioner än vår bör ha ett enormt behov av sådana undervisningsmetoder, därför att deras toppvetenskapsmän har trängt så djupt in i både materiens och människans sanna natur, att de unga studerande över huvud taget inte i ett liv annars skulle hinna förstå och vidareföra civilisationens specialvetande.

I vår civilisation har vi redan sett exempel på, hur stora vetenskapsmän visserligen har överlämnat sina forskningsresultat till efterkommande, medan däremot den djupa förståelsen de hade för problemen, inte blev vidarebefordrad. Detta förhållande kommer efterhand att bli ytterligare aktualiserat. Det dröjer säkert också bara några få år, innan vi börjar använda sådana undervisningsmaskiner. Det skulle sannerligen vara mycket välkommet med en bättre förståelse mellan människor, t ex mellan forskare av olika åskådningar.

I kommande nummer kommer förutvarande artikel att relateras till cellmedvetande och telepati.

FÖRELÄSNING OM FLYGANDE TEFAT

En intressant föreläsning om flygande tefat hölls torsdagen 18 april i Pelarne skola. Kvällens gäster var ordföranden i Malmö Interplanetariska Sällskap, Ebbe Johansson, sekreteraren Sven Svensson och ledamoten Birgitta Cube. Det så kallade UFO-sällskapet började verksamheten i Malmö redan 1958 och har vidlyftiga internationella kontakter.

Ett stort antal bilder visades på tre stora skärmar och till dem gjordes initierade kommentarer av vad som hittills är känt om flygande tefat jorden runt. Föreläsningen var ren upplysning och upplagd så att deltagaren själv fick ta ställning till tro eller misstro.

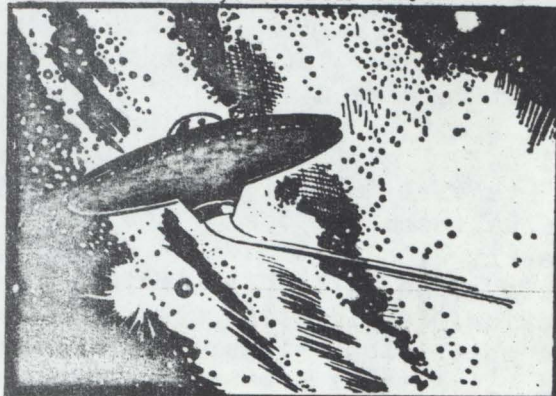
Av den litteratur och infor-

mation som förekom i Pelarne, framgick att raketingenjören Daniel W. Fry gjort en resa med flygande tefat från White Sands till New York och åter med en hastighet av 12.000 kilometer i timmen och han har också enligt samma källa haft kontakt med den intelligenta "varelse" som styrde det flygande tefatet.

I en kommentar i anslutning till föreläsningen uppgav institutstekniker Ebbe Johansson att han var helt övertygad om att det finns liv på andra planeter än jorden. Om vi betänker att det finns oräkneligt antal planeter - lika många som det finns gruskorn på jorden - för att tala ett mer lättförståeligt språk, förstår man vidden. Det måste finnas hyperintelligenta varelser någonstans på andra planeter. Kanske blir gåtan löst en gång uppgav Ebbe Johansson avslutningsvis.

RYMDSPANING

Tefat från rymden har minst 11.00 personer i 34 länder hållt utkik efter under tiden 27 april-4 maj. Det var den andra "Internationella rymdbevakningsveckan" som Brinsley Le Poer Trench, ordförande i Contact International, har anordnat. Men förra årets vecka, i slutet av juni, var ogynnsam ur vädersynpunkt. Han hoppades därför att resultatet skulle bli bättre i år. Alla eventuella observationer under den här tiden telegraferades in till Ufotact, London SW.

Projekt UFO Rapporterings- och Datasystem=Fiasko?

Förverkligandet av det länge planerade U.R.D.-projektet skedde den 22-23 september i fjor, då ett 15-tal representanter från olika UFO-grupper i Sverige samlades hos Bjarne Håkansson i Enskede. De planerade dessa dagar projektets utformning och kom bl. a. fram till följande:

Som definition av begreppet UFO antogs:

- med UFO, oidentifierade flygande föremål, menas ett iakttaget fenomen, som efter noggrann undersökning ej kunnat identifieras såsom orsakat av hittills kända fenomen.

Målsättningen för projektet:

- att söka klargöra huruvida det bland alla iakttagelser finns en restmängd, som faller under begreppet UFO, enligt den antagna definitionen.

Denna huvudmålsättning skulle uppfyllas via följande tre delmålsättningar:

1. Gemensam insamling av basmaterial.
2. Gemensam tillgång till och analys av det insamlade materialet.
3. Att ställa basmaterialet till förfogande för vetenskaplig analys.

Av Sven-Olof Fredriksson (verksam inom GICOFF) utarbetades ett förslag om hur det hela skulle fungera. En central bevakningsgrupp som prenumererar på pressklipp från hela landet bevakar hela tiden händelseutvecklingen på UFO-fronten och så fort något händer meddelar denna fältrapportörer, som finns spridda över hela landet. Dessa fältrapportörer tar kontakt med vittnena, intervjuar dessa, fotograferar, kollar upp väderlek etc. för att slutligen sammanställa en rapport, vilken består av ett slags "datakort" uppdelat i olika punkter angående observationen, som fylls i. Detta "datakort" kommer att vara utformat så att det är uppdelat i c:a 80 punkter med olika alternativa svar på frågorna.

Fältrapportören ska endast ha att kryssa i rätt ruta.

När detta är klart sänds rapporten antingen till en sammanställningsgrupp, som kompletterar rapporten eller direkt till registreringsgruppen som arkiverar de inkomna rapporterna. Registreringsgruppen sänder i sin tur rapporterna vidare till en datagrupp, som matar in all informationen på ett magnetiskt minne. Arbetsfördelningen vid projektets planering blev följande:

BEVAKNINGSGRUPP: Stockholms UFO-Center, Box 7015, 172 07 Sundbyberg och UFO-Jakobsberg, Borg-Bäckstrand, Veckovägen 4, 175 41 Järfälla

SAMMANSTÄLLNINGSGRUPP: GICOFF, c/o Björn Högman, Ahrenbergsg. 14A, 416 73 Göteborg

REGISTRERINGSGRUPP: Jönköpings UFO-Center, Box 2127, 550 02 Jönköping

DATAGRUPP: Arbetsgruppen för UFO-Identifiering, Box 772, 101 31 Stockholm 1

INTERN INFORMATIONSGRUPP: Arbetsgruppen för Ufologi, Box 5046, 151 05 Södertälje 5

EXTERN INFORMATIONSGRUPP: GICOFF

Den interna informationsgruppen ska ha till uppgift att genom tidskriften "Ufologen" informera de deltagande grupperna och fältrapportörerna om projektets utveckling och resultat.

Den externa informationsgruppen ska genom tidskriften "GICOFF-Information" informera allmänheten, nyhetsmedia etc. om de resultat, som kommer fram genom fältrapportörerna och de olika gruppernas samarbete.

En viktig fråga som togs upp vid planeringsträffen i september var den ekonomiska frågan. Härvid enades man om att såsom tidigare får varje organisation svara för sina kostnader. Detta betyder i praktiken av bevak.gruppen kommer att få en årlig kostnad på c:a 1000 kr plus kostnader för kontakter med fältrapportörer. För

GICOFF däremot kommer kostnadsökningen att bli relativt obetydlig. Registreringsgruppen kommer att få lägga ut en relativt stor summa på ett förnuftigt arkiveringssystem och fortlöpande arkivering. Denna största kostnaden kommer dock datagruppen att få, ty databehandling är mycket dyrt i dagens läge. Vi får heller inte glömma fältrapportörerna, som kanske inte har några organisationer bakom sig. Att reda ut olika fall kan i längden bli rätt så dyrt och ta mycket tid i anspråk.

På planeringsträffen enades man dessutom om att göra en gemensam framtagning av ett utbildningsprogram för de fältrapportörer som ställer upp, samt att framställa en informationsfilm om UFO-fenomenet.

Beträffande anskaffandet av fältrapportörer så enades man om att varje organisation skulle undersöka sina möjligheter att bidra med personal. Arbetsträffar beslutade man skulle hållas två gånger per år (vår och höst) eller när så påkallas.

Efter varje kalenderårs slut planerar NRCOFF att eventuellt i samarbete med registreringsgruppen att sammanställa alla intressanta rapporter, som inkommit under året och klassificerats som UFO:s efter noggranna undersökningar. Denna årliga UFO-rapport kommer uppskattningsvis att innehålla c:a 100 observationer kompletterade med väderrapporter, analyser och kommentarer, och kommer om de ekonomiska möjligheterna tillåter att ges ut i bokform och försäljas till allmänheten och UFO-intresserade, för att på så vis få ett ökat förtroende hos myndigheterna och seriösa forskare.

Mycken kritik har riktats mot detta projekt, såsom t. ex. att dataprojektet ter sig "som en stor högfärdsblåsa, som kommer att spricka till följd av sin egen ärelystnad". Mycken av kritiken säger att datorer inte alls kan lösa UFO-gåtan och att vi i URD-projektet tror att "vetenskapen skulle få ekvationerna att gå ihop

och vi skulle strax stå där med lösningen i handen". Denna kritik är helt omotiverad. Det är ingen som har påstått att data skulle lösa UFO-gåtan, det hela skulle hjälpa till att på ett förenklat och samordnat sätt arkivera alla fall, så att man lätt kan plocka fram uppgifter och göra statistiska analyser.

Om hela Sverige täcks av fältrapportörer kan vi räkna med att c:a 500 rapporter per år bör flöda in. Sedan NRCOFF startade har vi funnit att Smålands UFO-aktivitet ligger på ungefär 30 fall per år, vilket gott stämmer i förhållande till de 500 om man jämför dess yta med hela Sveriges. Vissa personer påstår dock att endast c:a 2 % av alla fall blir kvar efter en hårdgallring, men detta synes omöjligt att förstå. Alla större undersökningar i övriga världen har ju entydigt pekat på att 20-30 % av alla fall återstår som oförklarade efter undersökning.

En annan sak som är mycket beklagansvärt är att inte alla UFO-intresserade grupper i Sverige blev inbjudna till planeringsmötet 1973. Kanske berodde detta på dålig planering och information, eller också fungerar samarbetet lika dåligt mellan smågrupperna som mellan de stora organisationerna GICOFF och UFO-Sverige.

Men hur ska det gå med URD-projektet i framtiden, när vi fått fram tillräckligt med bevis och data, som allmänheten tror på och alla är övertygade om att UFO existerar? Ett svar på den frågan är att man borde söka ta kontakt med de utomjordiska som besöker oss och utnyttja detta fantastiska tillfälle som erbjuds oss.

Många kan tycka att det redan finns tillräckligt med bevis för att UFO existerar och att dessa är utomjordiska farkoster, och varför ska man då fortsätta på samma forskningslinje. Den frågan har endast ett svar och det är att det fordras oändligt många bevis för att alla ska kunna acceptera och förstå att UFO är en realitet. Många tycker att de fått tillräckligt med bevis,

andra tycks aldrig bli nöjda. När vi någon gång i framtiden har lyckats få folk att inse vad UFO är, återstår att undersöka varför de är här, varifrån de kommer och hur deras farkoster fungerar etc. Men steget dit tycks lika långt som härifrån till evigheten.

Men frågan är om URD ska lyckas eller ej? Ska det bli succe eller misslyckande? Hittills har inga utbildningspaket syns till och projektet har inte kommit igång. Är de ekonomiska problemen större än väntat eller fungerar inte samarbetet som väntat. Projektet börjar knaka i fogarna och händer inget radikalt snart är det nog dömt till undergång, vilket vore synd. Enligt senaste uppgifter (juni -74) har många intresserade hört av sig och projektet beräknas komma igång i sommar eller tidigt i höst istället för som planerat vid årsskiftet 73/74.

UFO-SVERIGES RIKSMÖTE

Lördagen den 20 april invaderades "Teknis" eller Erik Dahlbergs gymnasieskola av UFO-intresserade. Det var nämligen där som riksorganisationen UFO-Sverige höll sin riksstämma i Jönköping.

Jönköping valde man av två skäl till värdort: dels ligger staden centralt, dels finns där en ekonomiskt bärkraftig lokalorganisation, Jönköpings UFO Center, ledd av ordf. Anders Wahlström, hans far Erik Wahlström vice ordf. och sekr.-kasören Anneli Ekström. Dessa hade gjort ett stort förarbete med att kalla föredragshållare och ordna utställning.

I övrigt har Jönköpingsföreningen ett 30-tal aktiva medlemmar, som kan glädja sig åt allmänhetens ökade seriösa intresse för UFO-problematiken. De sysslar framför allt med att följa upp UFO-observationer, samt studie-cirkelverksamhet.

Öppningsanförandet hölls av riksorganisationens ordförande Carl-Axel Jonzon. Han berättade

om observationsfrekvensen under 1973 och förtäljde om en intressant UFO-upplevelse i Smålandsstenar.

Efter förhandlingarna var det dags för ingenjör Lehet Répits föredrag om principen för framdrivning av tefat. Till det yttre verkade föreläsningen mycket lärd och gick av naturliga skäl de flesta förbi. Men de som är någorlunda belasta i fysikens och matematikens grundlagar insåg ganska snart att hans teorier rörande spiralvirvlar, vilka på ologiskt sätt kunde framställa oanade energimängder ur tomma intet, föll på sin egen orimlighet. Dessutom kunde han ej heller förklara hur denna fantastiska energiform kunde få farkosten att flyga.

Florent Sickenga presenterade amerikanska rymdprojekt via en rad diabilder och ingenjör Sven Skarin avslutade konferensen med några kritiska synpunkter på tron på tefat och högintelligenta väsen från andra solsystem.

NYA UFO FÖRENINGAR

Nya UFO-föreningar börjar likt svampar växa upp ur jorden och Bernth Svensson i Karlskrona har omtalat att han för tillfället har fullt upp att göra med att samla informationsmaterial inför ett eventuellt bildande av en organisation med verksamhet inom astronomi, rymdfart och UFO inom Karlskronaområdet. De som är intresserade av att hjälpa till vid bildandet av den nya föreningen kan kontakta honom på adressen: N. Möllebacksgränd 2, 371 00 Karlskrona.

Enligt Mariestads-Tidningen den 3 maj planerar Claes-Göran Svahn att bilda en UFO-förening i Mariestad.

-Om föreningen kommer igång skulle den bli en underorganisation till riksorganisationen UFO-Sverige, och skulle undersöka UFO-fall i trakten, berättar Claes-Göran.

VISITORS FROM OTHER PLANETS

av Mark-Age

327 N.E. 20TH TERR., MIAMI, FL 33137 • PHONE (305) 573-3967

Besökare från rymden. Vilka är de? Varför är de här? Vilken betydelse får deras närvaro på livet på vår planet? "Visitors from other planets" - en ny inbunden bok utgiven av Mark-Age i USA, ombesörjer intelligenta, utmanande svar till dessa och många andra frågor rörande våra rymdbesökare. Denna bok som ger svaren, presenterar en historik över jordmänniskans kontakter med rymdmänniskor sedan 1957, på ett sätt aldrig förr tillgängligt för massdistribution: från rymdbesökarnas egen syn på saken. Många har undrat varför dessa besökare inte mera tydligt har gjort klart sina avsikter och önsksningar. I "Visitors from other planets" beskriver de ingående sina önsksningar och försök att upprätta fredlig kommunisering och utbyte med den mänskliga rasen på jorden.

Budskapet i "Visitors from other planets" har lämnats genom en metod av kommunisering som, fastän ännu inte välkänd eller förstådd av de mesta på jorden, tillhör det naturliga hos dessa från andra planeter - medveten telepatisk kontakt. I det här fallet är mottagaren eller kanalen för budskapet "profeten" Nada-Yolanda, vars predikningar och budskap har publicerats av Mark-Age sedan 1960.

Boken beskriver, förutom att den exakt återger rymdbesökarnas egna ord, i detalj Nada-Yolandas psykiskt-spirituella upplevelser som en jordvarelse, som har kontaktats av dessa från andra planeter och dimensioner i vårt solsystem. Den inkluderar hennes uppenbarelser, astralresor och stora andliga utveckling sedan dessa kommuniseringar började 1957.

MARK-AGE ORGANISATIONEN:

Mark-Age är en av många grupper som tjänar som fokuspunkter på jorden för "Hierarkiska Styrelsen" eller den andliga regeringen i

vårt solsystem. Avsikten med denna hierarki är att hjälpa mänskligheten att för andra gången bryta igenom andligt eller nå kristlig medvetenhet för alla på jorden, och andra genombrottet för Jesus Kristus som

Yolanda, co-director & primary channel of Mark-Age MetaCenter, Inc. 327 N.E. 20 Terrace, Miami Florida, 33137

andlig ledare på jorden omkring år 2000.

Namnet Mark-Age hänför sig till den yttersta tiden vi befinner oss i - från 1960 till c:a år 2000 - övergångsperioden mellan "Piscean" och "Aquarian" tiden. Besökare från andra planeter, som dyker upp i skyn är bland de tecken och varningar som finns i profetierna angående dessa yttersta dagar. De är här som en del av den allsmäktiga planen för det andra genombrottet. Denna information diskuteras också

ingående i "Visitors from other planets", den femte inbundna boken utgiven av Mark-Age sedan 1970.

Mark-Age har fem tydligt skilda avdelningar eller funktioner. MAIN (Mark-Age Inform-Nations) förser massmedia med löpande nyheter och information angående den yttersta tiden och andra genombrottet, genom tidningen Main Magazine som utkommer med 10 nummer per år. MAM (Mark-Age Meditations) är ett nätverk, som sammanlänkar andliga arbetare runt planeten i en samtidigt femton minuters veckoböndekret-meditations tema genom inspelade band. University of Life är en öppen skola, undervisande livsvetenskap genom studiecirklar öppna för enskilda, grupper, skolor och kyrkor. Healing Haven är ett forskningsprojekt rörande de bästa kända healing metoderna på planeten för att frambringa samordnad healing för sinnet, kroppen och själen hos varje individ. Centers of Light är sådana grupper eller centraliteten självständigt anslutna eller direkt förbundna med Mark-Age funktionerna. Genom dessa fem avdelningar kan Mark-Age främja en medvetenhet av, ett förbund med och en större förståelse för våra rymdbesökare, vilka de är och varför de är här.

OPERATION VISNING OCH OPERATION LANDNINGSLJUS:

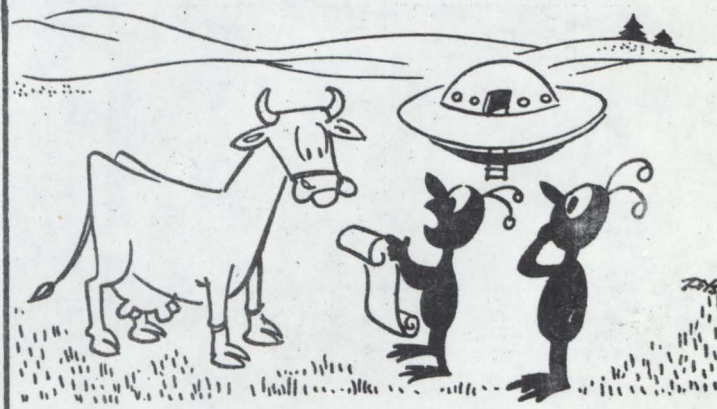
Kontakter och försök till rekognoscering av våra bröder och systrar från rymden kan indelas i två steg. Det första var "Operation Visning". Med begynnelse 1961, innehöll denna fas ett stort antal rymdskepp eller UFO:s som visade sig för miljoner människor över hela planeten, vilka i ett flertal fall fotograferade vad de såg. "Visitors from other planets" ger detaljerad information och förklaring till tefatspiloternas avsikter, natur, sätt att visa sig och uppförande under sådana observationer.

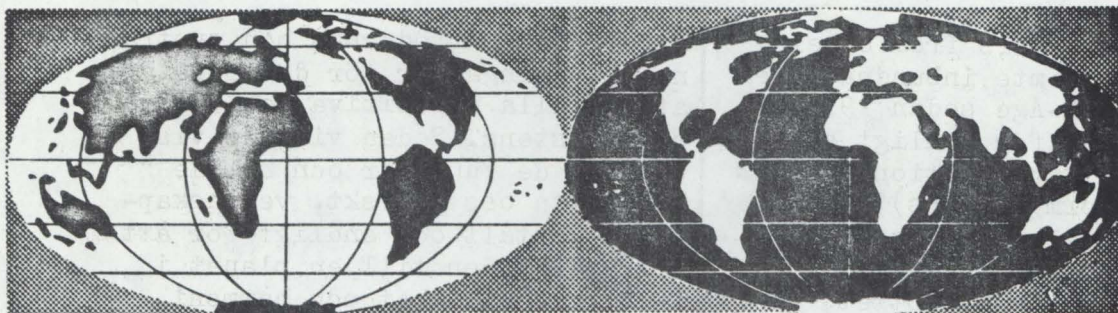
Andra fasen av rymdkontakter är känd som "Operation Landningsljus" och skall slutföras så snart som möjligt på ett sätt som harmoniserar med livet på jorden. Avsikt-

erna med rymdbrödernas och systrar-nas landningar är för det första att ge alla definitiva bevis för sin existens. Sedan vill de visa oss hur de fungerar och hur de kan bistå oss fysiskt, vetenskapligt, mentalt och andligt för att omskapa jorden till en planet i fred, broderlighet och harmoni bland alla stater och bland varelser på alla planeter.

Som påståtts många gånger vid kommunisering i "Visitors from other planets" erbjuder rymdmänniskorna sin vänskap till alla. Så här säger en besökare som heter Tukari: "Vi kom...för att visa människan på jorden att vi är verkliga, att vi har intelligens och har utvecklats bortom den nuvarande vetenskapliga nivån hos jordens civilisationer. Men vi är inte skyddsänglar i andlig mening. Vi är era jämlikar genom evigheten; Guds söner, precis som ni är Guds söner och skall vittna om arvet. Jag saluterar er, bröder och systrar på jorden, och jag längtar efter det ögonblick då vi kan dela bröd, som bröder och systrar gör inför Far, Mor och Gud i kärlek, i fred och enighet. Gud välsigne var och en på jorden i dag."

"Visitors from other planets" består av 334 sidor, ett register, ett lexikon bestående av 215 New Age ord och termer, och en studieplan för lärare och studerande, samt kostar 10 dollar (utanför USA tillkommer 50 cent till porto). Skriv till Mark-Age, 327 NE 20 Terrace, Miami, FL 33137, USA eller beställ din bok direkt från din bokhandlare.

UFO-NYTT VÄRLDEN RUNT.

SVERIGE:

FENOMEN ÖVER VÄSE

Kl. 6.10 på tisdagsmorgonen såg Martin Boije, som bor strax norr om Väse kyrka, ett fenomen på himlavalvet, som han jämte sex grannar fick bevittna. Om det var en komet eller en satellit vet inte Boije, men för att inte han och hans fru skulle vara ensamma vittnen bad han sina grannar titta ut på himlavalvet åt kristinehamnshållet och söderut. Där syntes ljusfenomenet tydligt. Det såg ut som en julstjärna, rapporterar Boije.

KÄLLA: Bengtfors-Tidningen Dalslänningen fred. 15/3 1974.

UFO SÅGS I KALMAR

Ett mystiskt ljusfenomen iaktogs över Sydsverige på lördagskvällen. De första rapporterna kom från Malmö, och något senare iakttog två trafikpoliser vid en trafikkontroll utanför Borgholm himlajuset. En av poliserna, Sidney Månsson, karakteriserade fenomenet som "ljus- och kursväxlande". Det höll mycket hög hastighet och växlade ideligen färg. När ljusfenomenet iaktogs över Sydsverige, larmades flygflotttiljen i Kalmar, som be- gärde radarspaning.

-Jag kontaktade radarstationerna, säger dagofficeren vid F12 i Kalmar, fältflygare Olof Andersson till G-P. Men det kom inga

returrapporter varför radarn tydligen inte fick någon kontakt med ljusfenomenet. Själv har jag aldrig sett några sk tefat eller liknande oförklarliga objekt under mina flygningar, men jag har läst en hel del om UFO-rapporter och jag utesluter faktiskt inte möjligheterna av att det kan ha rört sig om en slags farkoster. Polisernas rapport talar ju om höga farter och eftersom radarn inte fått kontakt så tyder detta på ofantligt höga höjder. Alltså måste farten varit otroligt hög. Ljuskväxlingen och kursändringar talar ju också för att det kan vara fråga om satelliter eller någon slags väderballong.

Iakttagelserna håller nu på att sammanställas. De två polisernas rapport väger tungt i sammanhang- et och tron på flygande tefat eller liknande himlaobjekt har fått ny fart i Sydsverige.

-Våra attackflygplan, dvs dem vi dagligen använder, är inte försedda med några lösa kameror som vi kan fotografera med, säger fältflygare Andersson. Visserligen har vi kameror men de kan inte slitas loss hur som helst, utan används endast i samband med mål- observationer, dvs när vi avlossar skott. Enda chansen att få fästa eventuella uppdykande himlafenomen på bild är naturligtvis att be- skjuta desamma, men så långt får man inte gå i Sverige. Det är för- bjudet att beskjuta några himla- fenomen, när man inte vet vad det är fråga om.

KÄLLA: Göteborgs-Posten mån. 25/3 1974

UFO SETT ÖVER KARLSHAMN

Ett himlafenomen iaktogs på tisdagskvällen i sydvästlig riktning från Asarum räknat. En av Allehandas läsare ringde upp och meddelade sina iakttagelser. Ett föremål i angivna riktning rörde sig i sidled, samt upp och ned, och växlade emellanåt färg. Ett skarpt sken syntes vid himlafenomenet, och det växlade mellan vitt, grönt och rött. Från Allehandas redaktion gjordes också iakttagelser av föremålet, som förmodligen var en stjärna. Men en ovanligt färgsprakande sådan. Någon bekräftelse på "stjärnteorin" stod icke att få på tisdagskvällen.

KÄLLA: Karlshamns Allehanda ons.
27/3 1974

TIO HAR SETT LJUSFENOMENEN!

De ljuskroppar som observerats i trakterna kring Markim, Vallentuna, som NT-RT beskrev i går, får sensationella följder. Vetenskapsmän, läkare och försvarsstaben gör för närvarande undersökningar.

Samtliga står helt oförstående till ljuskropparna. Att ljuskropparna uppenbarat sig i Vallentuna är helt klart.

Vice hemvärnschefen i Vallentuna, Hardy Broström, har fått in ett tiotal rapporter från människor som sett föremålen.

Rapporterna är samstämmiga och vittnena är trovärdiga, säger Hardy Broström.

-Ljuskropparna har observerats vid olika tider och olika dagar, fredag, söndag och måndag i förra veckan.

-Det är inte fråga om några militära övningar. I området finns inga militära anläggningar.

-Jag har skickat min rapport till Milo - staben i Strängnäs som kommer att studera materialet, säger Hardy Broström.

I onsdagens tidning refererade

vi Hillevi Anderssons berättelse. Sammanlagt hade hon sett 4 ljuskroppar. En av ljuskropparna fick signaler från marken. Detta inträffade söndag kväll för drygt en vecka sedan i Markim. Försvarsorganisation 44 inom försvarsstaben har fått en sammanställning av det inträffade.

-Det finns ingen militär verksamhet i området, säger överstelöjtnant Sven-Erik Jansson.

-Vi har inga förklaringar till det inträffade.

-Liknande informationer har vi inte fått uppgift om sedan 1972.

-Får vi in fler uppgifter kan det tänkas att vi vidtar någon form av åtgärder. Vad vet jag inte, säger Sven-Erik Jansson.

Men den privata organisationen UFO (unidentified flying objects) ser det inträffade som en sensation av internationella mått.

KÄLLA: Norrtelje Tidning tors. 4/4
1974

"JAG ÅKTE MED RYMDFOLKET"

Detta är en fantastisk historia. Det handlar om en man i Roslagen som har flugit med "ljuskropparna" som vi berättade om i gårdagens tidning.

Sanning eller ej? Vi har träffat mannen. Han vill av begripliga skäl vara anonym. Han säger: -Folk tror säkert jag är galen...Men jag har träffat de utomjordiska varelserna. Jag har åkt i "ljuskropparna".

Sanning eller ej? Mannen har behandlats av en hypnosläkare vid Daneryds sjukhus. Denne säger: -Mannen måste ha upplevt det han berättat. Mannen har ett minne från mötet med "dom": Ett brännmärke på kinden och ett sår över ena ögat.

Sanning eller ej? Vi vet inte. Men här är mannens fantastiska berättelse.

-Jag kom och gick på en väg i Markim. Det var midnatt fredagen den 22 mars.

-Plötsligt bländades jag av ett enormt starkt ljussken.

-Jag slängdes ner i diket och

då jag vaknade var jag i min bostad. Jag var hemma i Vallentuna och jag vet inte hur jag kom dit.

Jag lyftes upp ur diket och fördes bort av främmande föremål. Jag har haft någon form av förbindelse, någon slags kommunikation med de utomjordiska varelserna.

-Men vilken? Det kan mannen inte säga. Han är nämligen blockerad av de utomjordiska.

-Jag är blockerad av varelserna. De har klargjort för mig vad jag får och inte får säga. Därför kan jag inte beskriva varelserna. Men de har samband med varandra genom någon form av ljussystem.

-Dom kommer att söka upp mej igen, berättar mannen. Han fick brännskador på ena kinden och ett sår i pannan vid förra mötet. -Men jag är helt lugn. Dom är fredliga av sig. Och jag har inte alls känt någon smärta av brännsåret. Inte av såret över ögat heller.

En hypnosläkare vid Daneryds sjukhus har behandlat mannen efter det inträffade. Läkaren uppger ha sagt att mannen måste ha upplevt det berättade.

Att mannen varit hos läkaren bekräftas av Hardy Broström, hemvärnschefen i Vallentuna. Också Sten Lindgren - "tefatsexpert" - vill styrka beskedet.

Men vi har inte lyckats få kontakt med den utpekade hypnosläkaren för en bekräftelse.

-Jag trodde inte på sådana här utomjordiska fenomen förut. Men nu...

Mannen beskrivs av grannar och vänner som sansad och vederhäftig. Han är inte engagerad i någon rörelse som kan ge en förklaring till det han berättar. Och, kanske vi ska tillägga, mannen var fullständigt nykter.

Men frågetecken finns. Det existerar inga vittnen till mannens upplevelser.

-Klart att man kan tro att jag blivit påkörd. Eller kanske träffats av en blixt. Men det är alldeles fel att förklara det som hänt så.

Men själv kan han inte förklara. Han är blockerad...

-Det har hänt någon gång att folk tyckt sig se ljuskroppar i det område där jag bor. Men det har jag aldrig trott på. Inte förrän nu.

-Men varför skulle just jag väljas ut av de utomjordiska? Inte vet jag. Jag trodde ju inte ens på att de existerade.

KÄLLA: Norrtelje Tidning tors. 4/4 1974

FLYGANDE TEFAT I HOVSLÄTT

Var det månnatro ett flygande tefat som fru Ulla-Britt Gustafsson i Hovslätt såg en marskväll för en tid sedan?

Händelsen inträffade på Söderforsvägen vid 21-tiden. Fru Gustafsson omgavs plötsligt av ett starkt ljussken och då hon såg upp upptäckte hon ett starkt lysande föremål över Tabergså. Föremålet rörde sig stötvis och försvann efter en kort stund bort över grannens hustak.

-Det talas ju så mycket om flygande tefat, kanske var det här ett sådant, säger Fru Gustafsson. Underligt nog tycks ingen annan i närheten ha observerat fenomenet, men jag berättade om händelsen för mina barn när jag kom hem. Vi trodde att andra sett fenomenet och att vi skulle få läsa om det i tidningen, men där har inte stått att läsa något om händelsen.

KÄLLA: Jönköpings-Posten tors. 4/4 1974

HIMLAFENOMEN SÅGS I GNOSJÖ

Ett himlafenomen sågs i Gnosjö vid halv elvatiden fredagen den 26 mars. Conny Mattsson och Seth Nilsson, Gnosjö, såg tillsammans med Yngve Andersson, Åsenhöga, ett ljussken på himlen. Ljusskenet var klotformat och hade ett starkt vitt sken.

Conny Mattsson håller på att bygga egen villa. Tillsammans med Andersson och Nilsson var han i färd med att lasta av bygginredningar.

-Plötsligt fick vi se ett starkt

ljussken på himlen. Något ljud hördes inte och de gick betydligt lägre och snabbare än ett jetplan, säger Mattsson.

Nilsson och Andersson stod intill och såg samma sak. Ljusskenet kom från söder och gick mot norr. Det var synligt i en knapp minut.

- Det var som en rund lampa med starkt vitt sken, säger Nilsson. Det kanske har sin förklaring, men vi tyckte alla att det var underligt. Ingen av oss hade sett något liknande tidigare.

KÄLLA: Värnamo Nyheter lörd. 6/4 1974

MYSTISKT HIMLAFENOMEN VID KARLSKRONA

Vad var det för himlafenomen som visade sig på natthimlen över Sturkö vid 22.30-tiden på onsdagskvällen? Fem-sex föremål rörde sig då i sydöstlig riktning, och formerade sig ibland som ett T. Föremålen var dessutom mycket ljusskarpa och förflyttade sig snabbt.

De röda föremålen dalade mycket sakta, inte så snabbt som nödsignaler brukar falla. Strax efter 23 försvann ljuset, som för de som såg det verkade som "en hel liten upplyst stad, det var mycket vackert."

Kustradion undersökte sent i går kväll var ljuset kom ifrån, men kunde då inte ge någon förklaring.

KÄLLA: Sydöstra Sveriges Dagblad tors. 11/4 1974

UFO ÖVER KUNGSÖR

Har ett UFO visat sig över Kungsör? Några personer såg vid 22-tiden på fredagskvällen ett starkt silverglänsande föremål, likt ett stjärnskott, norrifrån fara in över Kungsör och där svänga västerut och hastigt försvinna.

Föremålet var enligt ögonvittnena avlångt och spolförmat, samt hade två korta trekantiga fenor på vardera sidan.

Höjdavstånd gick inte i mörkret

att bestämma, men föremålet var vid passagen över Kungsör så stort att det tydligen kunde iakttagas och betraktelsetiden uppskattades till bortemot en minut innan det försvann mot den stjärnklara himlen.

Ögonvittnenas observationer var också entydiga.

KÄLLA: Bärgslagsbladet mån. 29/4 1974

VAD FLÖG GENOM LUFTEN?

Vid 12.30-tiden på söndagen stod Sven Georg Lundkvist i Vemhån ute på gården, då ett visslande ljus fick honom att titta upp. Under den klarblå himlen upptäckte han ett cirkelrunt drygt halvmeterstort glänsande föremål, som rörde sig i västlig riktning med enorm hastighet. Denna var så hög att det inte går att jämföra med ett vanligt jetplan, säger hr Lundkvist till LT. Han har gjort sin värnplikt på A4 i Östersund och säger att ljudet påminde mycket om det man hör från en kanonkula, som på viss höjd passerar över ens huvud. Föremålet försvann snabbt utom synhåll, det minskade med att avståndet steg och flöt till slut liksom ihop med himlen. KÄLLA: Länstidningen Östersund tors. 2/5 1974

TEFATSLANDNING!

Flygande tefat eller vad? Ja, nu har det varit synligt igen, det så kallade flygande tefatet. Eller var det kanske en väderballong?

I går, måndagen, såg i alla fall skogsarbetarna Hjalmar Strömberg och Folke Engman, Baksjöliden, Fredrika, ett flygande tefat.

Polisen var där och spanade, men hittade inga spår. Tefatet var borta.

-Tefat, ingenting annat, säger Engman något skakad efter händelsen på måndagsmorgonen.

Klockan var 06.40 när Strömberg och Engman observerade en farkost i luften tre kilometer söder om

Fredrika. De två skogsarbetarna var på väg till jobbet.

-Vad det där jetplanet kommer lågt, tyckte Strömberg. Det var han som först fick syn på farkosten.

-Plötsligt stannade det i luften och började sakta dala ner mot jorden. Vi hoppade ut ur bilen för att lyssna efter ljud. Ingenting hördes från tefatet. Det var bara bruset från vårbäckarna. Tefatet försvann bakom några grantoppar, fortsätter Engman.

-När farkosten dalade ned mot jorden fälldes två spröt eller landningsställ ut från den. Vi såg det alldeles tydligt eftersom vi bara var 300 meter ifrån den. Ja, man kände sig nog litet svag i knäveckan vid det ögonblicket.

Något skakade av vad de nyss hade sett fortsatte de till avverkningsplatsen. Händelsen inträffade cirka två mil från deras arbetsplats.

-Ja, det var litet dumt av oss att inte åka ut och undersöka det litet närmare, säger Engman så här efteråt.

-Farkosten var ljusgrå till färgen och oval till formen. Inte ett ljud hördes ifrån den. Storleken är svår att bedöma. Den liknade mest en personbil, fortsätter han.

När de kom till avverkningsplatsen och berättade om det inträffade för sina arbetskamrater larmades polisen via Domänverkets kommunikationsradio. Tre man från Åsele-polisen åkte ut, men deras spaningar förblev resultatlösa. Inget så kallat flygande tefat påträffades.

Flygflotttiljen i Östersund och civilflyget hade vid den aktuella tidpunkten inga flygplan över området.

Vid flyget i Östersund menade man att det möjligen kunde röra sig om en väderballong. Men någon punkterad väderballong påträffades aldrig i terrängen.

Vittnena är helt säkra:

-Det var ett så kallat flygande tefat vi såg.

-Det råder inget tvivel om den saken - vi såg båda två det

mycket tydligt. Nu tror jag på flygande tefat. Det har jag aldrig tidigare gjort, förklarar Engman.

Flygande tefat eller inte? På den frågan får vi förmodligen aldrig svar.

KÄLLA: Västerbottens Folkbladet. 14/5 1974

DANMARK:

UFO SETT ÖVER VESTFYN

En stor rödaktig halvkula observerades i går kväll vid 22-tiden över Skrillingegården.

Det var en fantastisk syn. Den kom plötsligt neddykande som en stor lysande oval, varefter den rätade upp sig en bit bort och då liknade den mest en halv fotboll, berättar en Middelfartbo. Under till lyste den i en ljusviolettfärg. Ljusen liknade närmast någon slags landningsljus.

Observationen gjordes vid tio-tiden på kvällen och jag hyser inga tvivel om att det var ett UFO, säger Middelfartbon till Venstrebladet.

Föremålet var stort. Säkert en 70 till 80 meter i diameter och den svävade fram över Skrillingegården i c:a 20 minuter. Färgen är svår att beskriva. Jag har aldrig förr sett en liknande färgkombination. Det var närmast rött eller orange och det roterade kring sin egen axel.

Jag har aldrig trott på sådana här saker förr, säger vittnet, men nu är jag övertygad om att det finns liv på andra planeter. Jag kan inte föreställa mig något annat. Det borde finnas en civilisation någon annanstans, som har nått en utvecklingsnivå långt högre än vår.

UFO:t stod still på samma ställe i ungefär 20 minuter innan det försvann. Det försvann snett upp mot öster. Det tog inte mer än 1 eller två sekunder innan det bara syntes som en liten ljusfläck i fjärran.

Jag ropade omgående på min fru

samtidigt som jag observerade fenomenet. Hon såg det samtidigt med mig. En granne i närheten hade problem med sin tv, men han tittade aldrig ut genom fönstret.

Emellertid har jag talat med en bekant, säger Middelfartbon. Han såg detsamma som jag, men först vid 5.10-tiden följande morgon.

Jag kan inte tro att vi var de enda som såg UFO:s vid dessa tidpunkter. Det tog som förut sagt lång tid innan det försvann. Det skulle vara spännande att höra av folk, som såg detsamma.

KÄLLA: Middelfart Venstreblad tis. 12/3 1974

TELEMETERSKIVA SVEPTE FÖRBI TRAKTORN

Arne Skjoldmose var denna dag i färd med att plöja åkern, som ligger vid Sörbymagle, omedelbart ovanför landsvägen mellan Slagelse och Næstved. Det var under pågående arbete, som hans uppmärksamhet riktades på objektet - ett runt föremål på ett avstånd av ungefär 50 meter från traktorn. Den lilla kulan rörde sig med mycket låg hastighet, endast c:a 5 km i timmen, strax ovanför markytan med en ojämnhet eller närmast ryckig rörelse. Arne Skjoldmose insåg strax att föremålet rörelseriktning var mot vinden, som vid denna tidpunkt var västlig. Han räknade ut att den skulle passera tätt intill hans traktor, om den fortsatte sin kurs. Så blev också fallet - kulan fortsatte sin bana, tills den var ungefär fem meter från Skjoldmose. Vid den tidpunkten steg föremålet brant till våders och stannade på en höjd av c:a tre meter, varefter det fortsatte sin ursprungliga bana mot traktorn.

Då den förbluffade Skjoldmose förstod att föremålet måste befinna sig ovanför honom, öppnade han traktordörren och tittade uppåt och där, bara en meter upp passerade kulan förbi över hans huvud. "Den var så tätt inpå, att jag med lätthet kunde rört vid den", tillägger Arne Skjoldmose. Och när

kulan passerat traktorn, gick den åter ned på låg höjd över marken.

Chockad som han var tog det en stund innan han insåg att han hade upplevt något ovanligt, men då var kulan redan försvunnen.

KÄLLA: Själlands Tidende lörd. 30/3 1974

FRANKRIKE:

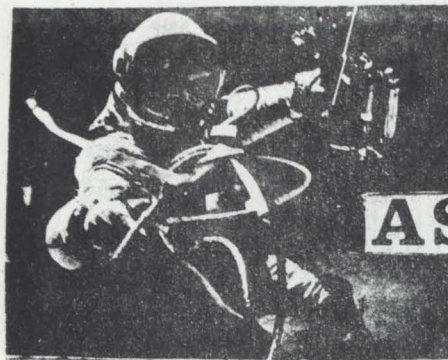
'FLAP' ÖVER FRANKRIKE

UFO-febern har alltså åter blivit ett faktum i Frankrike och rapporter har börjat strömma in från olika delar av landet. Folk påstår sig ha sett de mest vidunderliga farkoster som t.o.m. landat och startat igen. En 22-årig student från Angers berättar: "Då jag på natten den 23 februari körde min bil stannade motorn helt oförklarligt. På 500 meters avstånd såg jag då ett föremål som liknade en ballong. Det lyste kraftigt omkring det. Under en halvtimmes tid varade fenomenet." Studenten tyckte sig även ha sett "rör och ventiler" på ballongen som sedan ljudlöst försvann.

En bonde i Loire-dalen råkade ut för något liknande. Rent förskräckt blev han när han sedan på en äng alldeles intill upptäckte ett antal jättelika "avtryck" med en diameter på hela 5 meter, något som enligt UFO-experten vittnade om att en rymdfarkost startat från platsen.

Från trakten av Calais i norr kommer följande berättelse: En person som beskrivs som trovärdig såg från sin bil ett starkt ljusken som närmade sig och på en höjd av 5 meter passerade vägbanan framför bilen. Det såg ut som en ubåt, berättade han. Det mest egendomliga var att hans hund, som var van att springa i detta område darrande av rädsla kröp ihop på bilgolvet och vägrade att gå ut. Hunden uppträdde normalt först då rymdfarkosten försvunnit.

KÄLLA: Svenska Dagbladet sönd. 10/3 1974

ASTRONOMI DEL 4

Mellan Mars och Jupiters banor finns ett stort gap på 480 miljoner km. Diverse matematiska beräkningar ger för handen att där borde finnas en planet, annars kan inte solsystemet hållas i balans. Men där finns ingen planet - hur går det ihop sig?

Jo, detta tomrum i rymden är fyllt av asteroider - småplaneter - och den största av dessa heter Ceres, har en diameter på 690 kilometer och ett omlopp kring solen på ett avstånd av 414 miljoner kilometer.

Småplaneterna tenderar att bilda grupper, och det finns vissa områden som är helt fria från dem. På sådana avstånd, där en asteroids omloppstid skulle uppgå till en enkel bråkdel av Jupiters (speciellt en tredjedel, två femtedelar och halva Jupiters omloppstid), kommer upprepade störningar från Jupiter att samverka och tvinga en eventuell asteroid in i en annan bana. Dessa luckor i asteroidbältet kallas Kirkwoodluckor.

Asteroidernas ursprung är okänt. En sannolik teori är dock att de är resterna av en före detta planet, som råkat ut för en katastrof och sprängts. Det kan också vara material som "blev över" när solsystemets övriga planeter bildades, som på grund av Jupiters dragningskraft aldrig klumpades ihop till en planet. Dock kan asteroidbältet vara fostret till en ny planet. Detta kan vara människans chans att få iaktta skapandet och förlösningen av en urvärldsrymdens svarta sköte framdanad planet i syfte att skapa harmoni i solsystemet.

JUPITER:

Jupiter är den största hittills kända planeten i solsystemet och befinner sig på ett minimiavstånd

av 595 miljoner km ifrån oss. Om man studerar Jupiter genom teleskop verkar den vara helt olik jorden. Den är 1312 gånger större än jorden och har en diameter på 142.700 km. Tyngdaccelerationen är 2,54 gånger jordens vid ytan och flykthastigheten är 59,7 km per sekund. Rotationstiden kring sin egen axel är 9 timmar och 51 minuter och ett Jupiterår motsvarar 11,86 jordår.

Åtminstone de yttre skikten på den randiga planeten med mörka och ljusa bälten består av gaser. Det är dock en väsentlig skillnad mellan molnen på Venus och Jupiter. På Venus finns en molnhöljd atmosfär över ett fast klot, men på Jupiter är det omöjligt att säga hur djup atmosfären är. Det är mycket möjligt att det inte finns någon klart avgränsad fast yta, även om det djupt inne i planeten måste råda högt tryck och höga temperaturer. På ytan däremot är det kallt - c:a minus 130 grader.

Det mest fascinerande på Jupiters yta, när man studerar den genom teleskop, är dess "röda fläck". Denna verkar vara en halvpermanent om inte permanent formation, helt olik andra fläckar som kan uppträda för några veckor eller månader. Eftersom Jupiters ytlager är molnformigt har inte hela planeten samma rotationstid. Större delen av atmosfären består av frusen eller flytande ammoniak, metan och vattenånga. Jupiter har totalt 12 upptäckta månar och av dessa kan de 4 ljusstarkaste observeras även i ett mindre teleskop.

I början av december 1973 passerade rymdsonden Pioneer 10 solsystemets största planet. Det var en farofylld färd den genomförde, eftersom den passerade genom de starka strålningsbälten som omger planeten, vilka utsänder stark och tung strålning. Minimiiavståndet

mellan den 260 kg tunga Pioneer 10 och Jupiter var 130.000 km. Med hjälp av sondens tv-kamera har en mängd fina färgbilder kunnat tas av planeten, vilka har haft betydligt bättre kvalitet än dem som kan tas genom jordiska teleskop. På dessa bilder uppvisar planeten lite annorlunda färger än vad den uppvisat sett från jorden. Runt planeten går vita, gulröda och gråa band. Den s.k. "röda fläcken" verkar i verkligheten vara orange enligt de bilder Pioneer tog. Sonden lyckades med nöd och näppe överleva den intensiva strålningen och mer än en vecka efter Jupiterbesöket kunde man konstatera onormalt höga temperaturer i de fyra små kärnreaktorerna ombord på den. Pioneer gjorde många värdefulla observationer av Jupiter, men dess uppdrag är ännu inte slutfört - i ungefär sex år till skall den kunna följas tills dess att signalerna blir för svaga, någonstans mellan Sartunus och Uranus banor. Den beräknas år 1987 passera Plutos bana och den blir därmed den första farkosten tillverkad på jorden som lämnar solsystemet för att resa ut i Vintergatan.

Sonden påbörjade sin resa på 997 miljoner km till Jupiter den 2 mars 1972 och 21 månader varade dess färd och under denna tid kunde den meddela jorden att asteroidbältet inte alls var så fyllt av småplaneter, stenar och stoft som man trott - området visade sig förbättrat för rymdfarkoster.

Jupiter är en märklig planet på mer än ett sätt. Den avger nämligen tre gånger så mycket strålningsenergi som den mottar från solen, vilket betyder att den måste betraktas som ett mellanting mellan planet och stjärna. Tre av Jupiters månar är större än vår måne och två är större än Merkurius. Två av dem, Ganymedes och Io, har observerats med Pioneers instrument och man har funnit att de har en atmosfär. Troligen är dock att fyra månar har atmosfär, men

troligen är det ingen jordisk atmosfär utan en liknande Jupiters med ammoniak- och metanmoln, samt kanske också väte. På 7,8 miljoner km avstånd från planeten börjar chockvågen till strålningsbältena. Det är ett område där Jupiterstrålningen kolliderar med partikelstrålningen från solen. Solvinden färdas här med c:a 400km per sekund och bromsas därefter upp till hälften, varvid en hel del energi frigörs när rörelseenergin minskas. Jupiters kraftiga magnetfält är likt dess strålningsbälte inte på något vis jämförbart med jordens. Dessutom är Jupiters magnetfält omvänt, vilket innebär att en kompassnål pekar mot sydpolen istället för mot nordpolen. Pioneer 10 har även slagit nytt hastighetsrekord vad det gäller jordiska rymdfarkoster, den kom nämligen upp i 137.666 km/h eller 38,3 km/sek. Radiosignaler som utsändes via en 8 watts sändare behövde 46 minuter för att nå mottagarestationen på jorden, rätt att radiosignalerna färdades med ljushastigheten.

På vissa punkter misslyckades dock Pioneer 10. Några närbilder gick t.ex. inte att ta på grund av den höga strålningsintensiteten. Experterna påstår att om strålningen varit dubbelt så stark skulle samtliga instrument ombord förstörts. En människa som en gång ger sig ut på långfärd i solsystemet får akta sig att komma för nära planeten, om hon vill överleva mötet med giganten. Pioneer 11, en annan rymdsond är för tillfället på väg mot Jupiter, dit den beräknas anlända den 3 december 1974.

BOKNYTT

GEORGE ADAMSKI BERETTER II av George Adamski. Redigerad av H.C. Petersen. Utgiven av IGAP 1974. 377 sidor, illustrerad. Danska kr. 60:-

Recension: Willy Wegner

Så dök det länge väntade band 2 av "George Adamski beretter" äntligen upp. Jag tänker inte här komma med en fyllig och uttömmande recension. För det första är det nästan uteslutande känt material från äldre UFO-tidningar och andra publikationer, och för det andra består en stor del av den av filosofi från Adamskis "tefats-period". Men jag ska likväl kortfattat gå igenom bokens innehåll.

Boken är indelad i sju avsnitt. Det första innehåller 18 artiklar skrivna av Adamski och är mycket filosofiskt präglade. Det är bland annat titlar som: Den evige ånd, Guds hjerte och Har vi levet förr.

Andra avsnittet innehåller fem artiklar som jag vill nämna:

- 1) Bibeln och UFO:s
- 2) Rymdskeppen och gravitationen
- 3) Ett rymdfartsprogram
- 4) En utfrågning till de andliga ledarna
- 5) Förstörelsen i världen

I tredje avsnittet finner vi en serie på 15 artiklar. De är liksom i första avsnittet av filosofisk kraktär.

Fjärde avsnittet handlar om rymdmänniskorna. Där finns nio artiklar och t.ex. nummer fem handlar om Adamskis kontakt i Dragör.

Femte avsnittet är uppdelat i sju artiklar, som är skrivna av människor som säger sin åsikt om Adamski. De sju personerna är: Herman Hiemenz, Rolf Weber, Lou Zinsstag, Alice Pomeroy, Desmond Leslie, Leif Eckhoff och Ronald

Caswell.

Sjätte avsnittet handlar om vad Adamski sagt och hur detta stämmer överrens med vetenskapliga upptäckter flera år efter Adamskis "spådomar". Sammanlagt 15 artiklar.

I sjunde och sista avsnittet finns frågor och svar rörande ämnen som bl.a. telepati, myndigheternas hemlighållande och reinkarnation.

Det är en fyllig bok och det ligger ett enormt redigeringsarbete bakom, för att inte tala om det arbete som lagts ned vid renskrivningen, varvid man ändå har tillåtit sig lyxen med jämn högermarginal. Några anmärkningar har jag dock. För det första är boken endast limmad i ryggen och med nära 400 sidor gör det den mycket ömtålig och kan urarta sig i ett lösbladssystem. Formatet stämmer inte med band 1 (men jag kan dock se fördelarna med det större formatet) och omslaget är ohyggligt mottagligt för fett från t.ex. varma fingrar o.s.v. Priset är också högt, men förståeligt.

Trots allt är det utan tvivel en godbit för alla George Adamskifans.

— Vad var det jag sa — jordvarelserna är kannibaler.